

Szauer Ágoston

Ülepedés

A hordó szélén barna por,
bádog lyukán a nap kutat.
Derékig érő friss kapor.

A fák: megannyi görbeség.
Lelassul minden mozdulat,
az árnyaké most épp elég.

Elülnek rossz cipők, füvek,
gaz lep be téglát és utat.
Az ég dunsztos, kövér üveg.

Papucsban

Egy hosszú nap tét nélkül volna jó.
Teába citrom lassú cseppje, méz...,
Piszmogva épül pálcákból hajó,
sötéttel, világossal is te lépsz.
A morzsás könyvbe egy fikusz beles,
s most feltűnik, a kávé hogyha kész,
a függöny árnya mily különleges.